

Vină

MarianP

Azi, gustul iernii îmi este lipit
De cerul gurii
Și, timpul (rece) își trece vina
Prin anamneza trupului,
Declanșând blestemul programat
Al clipei ce dorește să își fumege
Prezența pirogravată,
În riduri.
Pașii mei
În zloată negociaza
Apăsarea tălpilor pedepsind
Disoluțiile asfaltice
Cu crevase care vor să își tragă
Fermoarul.
Ca apoi să tacă.
Parcul pare un incubator
Cu polaritate inversă
Pe alei,
Am călcat peste urmele frunzelor
...m-a bucurat lipsa lor.
Nu aș fi vrut să strivesc una din
Minunile Lumii...
Dar dacă le-aș fi cotropit
Omorând Natura Moartă
Cine m-ar fi condamnat?
Poate
Un Tribunal al Pleonasmelor?

Marian Puscasiu

Ianuarie 2015